

Jugoslovanske gimnazije.

Gimnazij	Leta 1852						Leta 1859						Učitelji leta 1859					
	Učenci po narodnosti			Učenci po narodnosti			Učenci po narodnosti			Učenci po narodnosti			Učenci po narodnosti			Učenci po narodnosti		
	Jugoslo-vani	Nemci	Lahi	Madžari	Vlahi ali Rumuni	V katerem jeziku se je učilo	Jugoslo-vani	Nemci	Lahi (*Furlani)	Madžari	Vlahi ali Rumuni	V katerem jeziku se je učilo	Jugoslo-vani	Čehi	Nemci	Lahi	Mešanci	Madžari
Maribor	96	75	—	—	—	nem.	186	133	—	—	nem.	3+2	1	8	—	—	—	
Celje	125	39	1	—	—	”	185	53	—	—	”	4+1	3	5+1	—	—	—	
Celovec	71	166	5	—	—	”	69	188	1	—	”	4+1	—	10	—	—	—	
St. Pavel	6	13	—	—	—	”	9	40	1	—	”	2	—	5+1	—	—	—	
Ljubljana	373	54	3	—	—	”	479	125	2	—	”	0+6	3+3	—	—	4	—	
Novo mesto	77	—	—	—	—	”	187	5	1*	—	—	7+5	—	—	—	—	—	
Terst	32	31	69	—	—	”	31	37	119	—	—	”	3+1	—	7	2	1	—
Gorica	129	11	102	—	—	”	162	19	31 82*	—	—	”	3+1	2	6	1+1	—	—
Koper	—!!	—	86	—	—	laš.	17!	4	109!	—	—	laš. (nem.)	—	—	—	—	—	—
Pazin	23	1	6	—	—	nem.	30	—	30?	—	—	nem.	3+1	—	0+2	1	—	—
Zader	Ilirov in Lahov skor enako, neko- liko Nemcov			—	—	laš.	121	3	1	—	—	laš.	10+2	—	2	1	—	—
Splet	—!!	—	197!!	—	—	”	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Dubrovnik	98	—	—	—	—	”	131	2	4	—	—	laš.	Laški jezuiti					
Sinj	—	—	—	—	—	—	55	—	—	—	—	ilir.	—	—	—	—	—	—
Zagreb	209	20	1	—	—	ilir.	279	28	2	1	—	nem. in ilir.	12	1	—	—	—	—
Varaždin	143	—	—	—	—	”	189	2	—	20	—	”	8+2	3+1	—	—	—	—
Požega	74	—	—	—	—	”	85	2	—	1	—	ilir.	—	—	—	—	—	—
Karlovac	—	—	—	—	—	nem.	62	2	—	—	—	nem.	5	—	1	—	—	—
Reka	75	—	—	—	—	ilir.	84	8	1	—	—	laš. in nem.	—	—	—	—	—	—
Osek	94	25	—	—	—	”	119	130!!	—	6	2	nem. ilir.?	—	—	—	—	—	—
Vinkovci	nemški in ju- goslovanski			2	1	nem.	132	36	—	5	—	nem.	3	—	4+1	—	2+2	—
Senj	122	1	1	—	—	nem. in ilir.	103	2	—	—	—	nem., vera ilir.	8+4	—	—	—	—	—
Karlovc	137	3	—	—	2	nem. in serb.	163	4	—	1	10	nem. in serb.	4+5	1	—	—	—	—
Novi Sad	—	—	—	—	—	—	97	4	—	—	3	serb. in nem.	6	—	—	—	—	—
Novi Verbas	44	9	—	9	1	nem.	38	32	—	12	—	nem.	1	2	1	—	—	2
Novi Bečkerek	45	17	—	49	—	”	42	32	—	30	5	nem.	—	—	—	—	—	—
	1973	465	471	60	4	13 nem. 5 slov. 4 laš. 2 nem. in slov.	3055	891	300 83*	76	20	14 nem. 2 slov. 3 laš. 5 nem. in slov. 1 laš. in nem.	86+31	13+1	43+8	5+1	7+1	2

O p a z k e. 1) Ta razkazek je sostavljen iz „Statistische Uebersicht über die österreichischen Gymnasien und Realschulen 1852 in 1859, pa (glede učiteljstva) iz „Schematismus der österreichischen Gymnasien und Realschulen für das Schuljahr 1858/9. Herausgegeben von Alois Vaniček. Olmütz 1859.

2) Kjer ste dve številki, kakor pri Mariboru 3+2, znamenuje perva (3), da je toliko učiteljev v službi poternih, druga (2), da je toliko namestnikov (suplentov).

3) Na nekterih gimnazijah narodnost učiteljstva ni znamovana, ker to tudi v Vaničkovem delu ne stoji. Ni dvomiti, da je marsikteremu prav, da to manjka; in ravno to je žalostno, da more kaj tacega komu po volji biti. Mnogemu je všeč, da se o tej stvari nič ne vé; mogle bi se nevšečne reči pretresati in rešetati, kar se z neznano stvarjo zgoditi ne more. Vsaka neprijetnost pa s takim molčanjem vendar odstranjena ni, kajti se ravno s tem kaj zoper sum budi. Nič bolj pa ni šesti se k dvema narodoma. Ne bomo govorili o tej prečudni prikazni; le toliko moramo omeniti, da bi se človeku smešno zdelo, ako bi mu kdo terbil, da je Anglež in Francoz ali da je Rus in Nemec. Vsaki bi vprašal: kako je to mogoče, da je človek ob enem dvoje? da je polután? Ne dá se sicer tajiti, da včasih taka dvonarodnost (!) človeku koristi, kajti dobro je včasih na ladji več zastav imeti, da se po potrebi razvije francozka, turška ali kterakoli. V Terstu se že skerbí za množenje takih dvonarodnostnih ljudi; leta 1859 so jih že 23 imeli!

4) Posebna skerb, kakor se vidi, je ravnateljem gimnazijskim tudi ta, da učence razdelé na kolikor mogoče narečij, pa še celo na narečja, kterih književnost ne pozná; tako je slovenska mladina reške gimnazije razkosana na 47 Horvatov, 30 Istrijanov (!) in nekoliko Slovencov. Tedaj so Istriani poseben narod! Nazadnje se bo še terdilo, da so Notranjci, Posavci itd. tudi poseben narod! Če ptujevi kaj tacega pišejo, naj jim bo; navadili smo se tega že tako, da nič druga od njih ne dočakujemo. Ali da domaćinci, ktem bi take stvari morale znane biti, tako pišejo, to je gerdo! Dokler se bomo mi sami cepili in delili, nas bodo tudi drugi in — prav se nam godi! kajti neumno bi bilo, nadjati se od ptujcov večje skerbí za nas, ko od domaćinov samih! Pa se vé, da je velik razloček med domaćinci in domaćinci!

5) Dubrovnik je bil nekdaj zibel jugoslovanske književnosti; po pravici se mu je reklo: jugoslovanske Atene, in kaj je sedaj? Leta 1852 je bilo samo 98 slovenskih, leta 1859 med 137 le 6 neslovanskih učencev, — in v katerem jeziku se uči? V laškem; zraven tega se uči nemški; za materinski jezik učencov pa ni bilo ne 1852 ne 1859 kotička, da bi se bil revež va-nj stisnil!

6) V Karlovcu je med učitelji le en Nemec. Ali veste, od kod je? Iz Ljubljane! — V Vinkovcih je učitelj Riesel po Vaničku Nemec iz Slavonije! Čudijo se ljudje, ki ga poznajo, kako se je mahoma iz Slovana v Nemea prerodil!

7) V Oseku so se nemški učenci od 1852. leta silno pomnožili; od 25 je število skočilo na 130! Nemcov je sedaj po tem takem več ko Slovanov. Menda se je kak poseben pomoček našel, da se je število Nemcov tako povešalo!

8) V statističnem razkazu gimnaziskoga časopisa 1859 stojí (str. 21), da se v Vinkovcih učijo kot živeči jeziki: horvaški, serbski, laški in francozki. Kolik je razloček med pervimi?

9) Slovenski jezik je menda letos po mnogim gedenjanju in beračenju za Slovence zapovedan predmet postal („Novice“ l. l. 20. svečana str. 70). Kako je pred bilo, so nam „Novice“ povedale. Ne moremo se anati pri tej priliki vprašanja, ali se gledé tega predmeta tudi povsed po zakonu, po osnovi gimnaziski ravná? Na mariborski

gimnaziji se po zakonu v VII. razredu uči ilirski jezik; ali na drugih tudi?

10) Pregledovaje razkazek boš opazil, da število slovanske gimnaziske mladine raste, da je slovanskih učiteljev precej in pri vsem tem se je število slovanskih gimnazij pomanjšalo od 5 na 2 dolnja! To je lep napredok! V Dalmaciji je (1859) Lahov na gimnazijih celih 5, Nemcov ravno toliko, in vendar je učni jezik povsed laški, razun dolnje gimnazije v Sinju! Na 10 slovenskih gimnazijah je (1859) 376 Lahov, 604 Nemci in 1355 Slovencov, in vendar se ne učí nikjer slovenski, ampak le nemški in laški! Ali je to postavno?

Jesenske žalostinke.

Zložil Gr. Krek.

1.

Moja radost.

V roke rad vzamem liro krasno,
Da strunice pojó mi glasno,
Kar peti mi serce veleva
Od mraka poznga do dneva.

Sercé le v pesmi se spočije,
Le v nji se bridka žalost skrije,
Ki rada zlati mir odganja,
Noči pripravlja nam brez spanja.

Zatorej struna pevaj milo,
Oj! bodi sercu tolažilo,
Spet zbriši mu skeleče rane,
Ki bile so prezgodaj vžgane!

2.

Minljivost.

Ob vodi Milica je stala,
V ročici gosli je deržala,
Prebirati je strune jela,
In zraven tako pesem pela:

„Dobrava, proč je krasno cvetje,
Proč, gozdic, slavčovo je petje,
Vse ojstra bora je pobrila,
Od nas je pevce odpodila“.

„Enako moje je življenje,
Terpinči strast me in terpljenje,
Odkar mladost mi je minula,
In spomlad cvetja se osula“.

3.

Vraža.

„Kako spet sova se huduje,
Vse okna jezno obskakuje,
Kot hotla vzeti bi življenje
In z njim končati mi terpljenje“.

„Bog nam za znamnje jo je stvaril,
Dobroto z njo nam je podaril,
Da lahno nam po nji je znati,
Kdaj treba bitje je končati“.

Tako je mati govorila,
Življenje mirno je sklenila;
Pri postelji je hči sedela,
In vražam maternim verjela.

4.

Strunam.

„Sem sedi k meni, sestra mila,
Da s petjem mi boš čas kratila,
Zjasnila spet mi bledo lice,
Po katem tečejo solzice“.

Dekle berž citre v roko vzame,
In pevcu peti pesmi jame;
Ušesu se jih več prileže,
Nobena pa v serce ne seže.

Začne se žalo „strunam“ peti,
Spomin v njem jel je spet živeti,
Iz misel padajo mu rane,
Spomnivši se osode znane.

5.

Različne misli.

Ubožna mati v koči joka,
Skerbí sercé ji bolno poka,
Življenje tare ji nesreča
In siromaštva rana žgeča.

Sopruha s smertjo je zgubila,
Ko ravno sinka je povila,
Ki samo ji je tolažilo,
Edino hudih rev hladilo.

Ozira na-nj se zaupljivo,
Objema ga in boža živo; —
V zibelki tesni dete spava,
Na licu zdravem smeh igrava.

6.

Dvojno gostovanje.

Dans v gradu čaše žvenketajo,
Med žvenkom strunice igrajo,
V obrazih vseh je radost brati,
Ki žalost vsako ve odgnati.

Vertijo se plesavcov verste,
Plesavke z njimi krasne, čverste,
Z najzajljo grajski vitež raja,
Zenitve dan dans z njo obhaja.

**
Mož zbranih je pod gradom v koči,
Gostí jih bogat kmet do noči;
Smert vzela mu je hčer edino,
Opravlajo po nji sedmino.

7.

Nesrečni pesnik.

Od dneva v mrak se pevec trudi,
Zdravila išče rani hudi,
Prežalo poje, strune vbira,
Po nadi skerbno se ozira.

Za letom urno leto mine,
On prejšne čuti bolečine,
Ves up se v sanje je spremenil,
In zopet v prazen nič razpenil.

Da ga zmotile vse so nade,
Mu vendar še sercé ne vpade,
Po sreči novi se ozira,
In vnovič strunice prebira.

8.

Spomin otročjih let.

Kje našel vas bom leta blage,
Ko sem v naročji mame drage
Okušal slastno sad ljubezni
Ter kluboval nesreči jezni?